

Prima zi a anului din noi

E dimineață,
muntele a răsărit înaintea soarelui,
poate fi prima zi a anului
după cum la fel de bine
poate să fie ultima zi a sa,
culorile sunt stinse atât de devreme,
aerul și lumina sunt
mai puternice ca niciodată,
ele desenează împreună conturul
caselor, aburilor și munților,
alb și negru, ger și lumină
amestecate într-un peisaj
în care nu mai încap nimic,
liniștea e singura
care se strecoară nestingherit
și, pe nevăzute, apasă în jur,

impresia că timpul stă pe loc
e atât de puternică și reală,
încât simți asta
în aer și depărtare,
zăpada de altădată e rece
și parcă trece prin tine,
văile dorm în pace
alungite pe orizonturi nesfârșite,
e un bun prilej să eliberezi ceața
strânsă de atâta vreme în tine
să acopere văile neîmpăcate
când cu singurătatea și cu viscolul,
când cu liniștea și cu cerul,
e prima zi a anului din noi,
e ziua care nu respectă niciun calendar,
nici pe-al trupului, nici pe-al vremurilor,
n-apare trecută nicăieri,
e prima zi a anului din noi.

Ce mică e lumea

Ce mică
e lumea
fără tine
și tot Universul
cu tine.

Când stelele se aprind pe cerul gurii

Nu te văd bine
Cu tine
Am să dorm și adorm
Dor și ador,
Gata?
Zbori?
Printre bătăile inimii mele
Ca o pasăre colibri,
Sărută-mă
Îndelung
Prelung,
Și eu
Tandru

Cu buzele
Și foarte cuminte
Cu dinții
Cu limba în cerul gurii
După stele
La tine e steaua polară
Sau e pierdută pe nu știu unde
Simți gustul meu
Cum te pătrunde?

Cerere

Trimite-mi un punct
și am să-ți răstorn
tot Universul.

Abonament

M-am abonat
La sfârșitul lumii
Și pe tine
Te-am luat bonus.

Clepsidrele

Dacă toate
clepsidrele
ar avea sare
atunci timpul
s-ar măsura
în mare.